

Bencsik András

Hol van Árpád népe?

Félreértések elkerülésére, nem az igazi Árpád népéről lesz szó, mert az minden ellenkező látszat ellenére itt van és szinte él a Kárpát-medencében, hanem arról a másíkról, amelyik magára hagyta 93 fagyos őszén a mai Árpádot, akit egy darabig még el kell viselnünk.

Most megint elhagyta Árpádot hűséges népe. Forró és lelkes üdvözlés helyett füttykoncert és egy nem kifejezetten rokonszenves rágcsláló nevének ütemes skandalása fogadta március 15-én, amikor beszédet készült elmondani, de láss csudát magyar haza, Árpád most nem hallgatott.

Ami nagy szerencse. Mert mi lett volna, ha Árpád régi jó szokása szerint sértődötten hallgat. Alighanem napokon belül befut az ARD német televízió, s Konrád vezér, Eörsi alvezér, akik hadaikkal „véletlenül” éppen kifutottak az utcára, kénytelenek lettek volna újra elmondani, hogy baj van Hunniában, éled az antiszemitizmus, a fasizmus, a rasszizmus, a gyűlölködés, még szegény narkósokat és buzeránsokat is üldözi a kormány és az Alkotmánybíróság.

Nóde hogy nézne ki, ha kiderülne, hogy Árpád népe, aki egyfelől gonoszul a kormányban csücsül, másfelől hősiiesen kirajzott az utcára, önnemző módon gyűlöli a másságot? Lássuk be, ez kellemetlen volna. Árpádnak tehát beszélnie kellett — és beszélt. Íme, egy nagy ember tud felemelkedni a történelmi helyzet magasához! Szegény belügyminiszterünk is fellélegezhet. Te jó ég, mi lett volna, ha Kuncze úr rendőrei „véletlenül” épp a D. Charta legényeit verik szét!

A Charta ugyanis kivonult az utcára a nemzeti ünnep előestéjén. Mivel arisztokratikusan ügyelnek arra, hogy ne keveredjenek a bögatyásokkal, egy nappal előbb tiszteltek „a 48-as pénzügyminiszter” (Kossuth) emléke előtt. Ezek ilyen karakán fiúk. Még azt is elmondták, hogy a hatalmat ellenő-

rizni kell, habár „oda-bent” a barátai vannak.

Hát igen, mit keres a D. Charta az utcán? Mindent bezsebeltek, minden hatalom az övék lett. (Minden hatalmat a szovjeteknek!) Minden beszédhibás karrieristájuk önálló té-

véműsört kapott. Övék a kormány, az ország, övék a teljes nyilvánosság, ők tudják, hogy mikor kell időben beváltani a pénzt, ők buktatják a minisztereket, ők hozzák a törvényeket, ők nagyképűsködnek az ellenzéki mozgalmakon, övék a vadászati jog, hiszen nekik írta a kis gróf, hogyan gondozzák a magyarjukat... mi a fenét keresnek az utcán? Miért nem ülnek bent a hatalomban?

Mit akar a Charta?

Aztán, ahogy az ember látja, hogy a kormány által hozott népírtó rendeletek még az MSZP miniszterei gyomrát is megfekszik, olyannyira, hogy ketten lemondanak, s lemond a kis helyes Fodor Gabika mellől egy államtitkár-helyettes is, szóval, amikor láthatóvá válik az MSZP lelki meghasonlása, s ami ebből fakad, a pártszakadás lehetősége, a dolog hirtelen értetővé válik.

Ha legalább öt százaléknyi szocialistát sikerül kiüldözni a frakcióból bármilyen irányba, az MSZP elveszíti egyszerű kormánytöbbségét és zsarolhatóvá válik. Addigra azonban az SZDSZ-nek elő kell készíteni a terepet. Hogyan lehet egy kormánypártból önmaga ellenzékét fabrikálni? Egyszerű, át kell nyújtani a túloldalra egy állabát, mint az amőba. Ha már megszokták, szinte föl sem tűnik, ahogy az egész párt szép csendesen átáramlik a túloldalra.

A Charta kijött az utcára. Figyelem, a kormány szakadni készül! Jönnék a liberátorok!

Ez azonban jó hír. Azt jelenti ugyanis, hogy az utcán kódorgó bögatyások gázzal való kiirtása egyelőre elmarad.